

Arrest

nr. 68 987 van 21 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 8 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. JACOBS loco advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees en heeft u de Servische nationaliteit. U werd op 2 december 1991 geboren te Preshevë. U behaalde uw diploma van de lagere school en werkte daarna in de bouwsector als bezetter. U woonde sinds uw geboorte tot uw vertrek naar België in Preshevë samen met uw ouders, broers, zussen en uw oom.

Op 28 december 2008 zag u de rijkswacht op straat in uw wijk. Toen u dit aan uw oom vertelde gaf hij u zijn telefoon en de opdracht om drie vrienden van hem op de hoogte te brengen van de aanwezigheid van de rijkswacht. Één van deze mannen nam zijn telefoon niet op en die bent u persoonlijk gaan verwittigen omdat deze vlakbij woonde.

Toen u terugkeerde zag u de rijkswacht in uw tuin. Ze vroegen u waar u was geweest, namen uw telefoon en zagen met wie u had getelefoneerd. Ze sloegen u en doorzochten het huis, waar ze het UÇPMB-uniform van uw oom vonden. Ze gingen weg en zeiden dat ze nog zouden terugkomen. Ondertussen was uw oom er in geslaagd om het huis, nog vooraleer de rijkswacht binnenkwam, te verlaten.

In juni 2010 vroeg u uw vader om uw paspoort af te halen omdat u dit niet durfde. Hij kreeg uw paspoort zonder problemen.

Gedurende twee jaar is de rijkswacht niet meer bij u thuis geweest. Na twee jaar kreeg u, op 3 november 2011, een arrestatiebevel en een certificaat waarin het misdrijf toegelicht wordt. Twee dagen later bezorgde uw moeder u deze documenten.

Op 5 november 2010 verliet u Servië met de bus. Uw vader betaalde een Servische politiemans opdat u de grens gemakkelijk zou kunnen oversteken. De volgende dag kwam u aan in Oostenrijk waar u twee weken verbleef. U vroeg er geen asiel aan omdat u daar was om even uit te rusten en omdat België de mensenrechten meer respecteert. Op 26 november 2010 kwam u aan in België, alwaar u diezelfde dag asiel aanvraagde.

U vreest bij terugkeer naar Servië dat u gevangengenomen zou worden en dat u daar dan vermoord zou worden.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uitgereikt op 3 december 2008, uw paspoort, uitgereikt op 3 juni 2010, een arrestatiebevel, opgemaakt op 3 november 2010 en een certificaat betreffende het misdrijf, opgemaakt op 3 november 2010.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U heeft geenszins aannemelijk gemaakt uw land daadwerkelijk te hebben verlaten uit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of dat u in geval van terugkeer naar Servië bedoelde vrees dient te koesteren of nog een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat een aantal vaststellingen betreffende het door u neergelegde arrestatiebevel en het door u neergelegde certificaat, de authenticiteit van deze documenten ernstig ondermijnen.

Het door u voorgelegd document waarvan u verklaarde dat het een arrestatiebevel is, bevat om te beginnen een aantal ernstige vormfouten. Dit document werd ondertekend met een onleesbare handtekening, waar nergens melding gemaakt wordt van de naam van de persoon noch van de hoedanigheid van de persoon die dit document ondertekende. Er kan nochtans worden verwacht dat een arrestatiebevel om de nodige autoriteit te hebben de functie van de ondertekenaar ervan moet bevatten. Het document bevat ook geen enkele verwijzing naar de specifieke dienst die het aanhoudingsbevel uitvaardigde. Het document bevat verder elf taalfouten in één alinea zoals verkeerde uitgangen, verkeerd gebruik van de werkwoordstijd, fout gebruik van enkelvoud en meervoud en verkeerd gebruik van een voorzetsel. Er kan van het ministerie van binnenlandse zaken in Belgrado verwacht worden dat ze een document afleveren zonder talrijke taalfouten. Wat betreft de inhoud van het document dient opgemerkt te worden dat in dit document staat dat de mensen van de Gnjilangroep gearresteerd zijn op 28 december 2008, terwijl uit de informatie van het CGVS blijkt dat dit in werkelijkheid op 26 december 2008 plaatsvond. Het komt ook erg merkwaardig over dat het document, dat zou uitgaan van een officiële instantie, op een algemene manier verwijst naar uw samenwerking met het Kosovaarse bevrijdingsleger tijdens de arrestatie van de Gnjilangroep. De aangehaalde actie van het Servische gerecht op 26 december 2008 was immers specifiek gericht tegen zeventien personen verdacht van lidmaatschap van deze groep, waarvoor door de Servische aanklager voor oorlogsmisdaden gevraagd was een aantal onderzoeksdaaden te stellen en behelsde dus niet de arrestatie van alle leden van deze groep.

In het andere door u neergelegde document, waarvan u verklaarde dat het over de redenen van uw arrestatie handelt, ontbreekt allereerst een letter in de titel van het document. Verder is het opmerkelijk dat manueel enkele wetsartikelen toegevoegd zijn aan het document, waar geen ruimte voorzien is en het niet toegelaten is om zaken toe te voegen. Voorts staat het vervolg van de wetsartikelen vermeld waar eigenlijk ingevuld dient te worden voor wie het attest bestemd is. De vermelde wetsartikelen uit de Strafwet van de Servische Republiek (KZRS) waarnaar wordt verwezen bevatten, zoals blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie, bovendien slechts één enkele alinea terwijl in het certificaat naar minstens twee alinea's bij elk van de artikelen wordt verwezen. Van een officieel document van de rechtbank mag worden verwacht dat de gedrukte titel correct is, dat het correct is ingevuld en dat de verwijzingen naar de wet correct zijn. In dit geval komen al deze fouten tegelijkertijd voor in het korte document.

Dat de authenticiteit van beide documenten ernstig in twijfel getrokken wordt, ondermijnt ten zeerste uw geloofwaardigheid.

Uw geloofwaardigheid betreffende de gebeurtenissen in 2008 wordt verder ernstig ondermijnd door het feit dat u verklaarde dat u en uw oom op dezelfde dag bezoek kregen van de rijkswacht als de dag waarop tien andere personen gearresteerd zijn (gehoor CGVS p. 11). Op verschillende momenten tijdens het gehoor verklaarde u dat dit gebeurde op 28 december 2008 (gehoor CGVS p. 11, 12, 18, 19). Volgens de aan uw dossier toegevoegde informatie van het CGVS vond de arrestatie van deze tien personen echter plaats op 26 december 2008. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat hun arrestatie en de problemen die u en uw oom hadden wel degelijk plaatsvonden op 28 december 2008, wat niet strookt met de werkelijke datum van de arrestatie van deze mensen, zijnde 26 december 2008, en dus geen bevredigende verklaring biedt voor de vastgestelde tegenstrijdigheid met de landeninformatie (gehoor CGVS p. 18-19).

Er wordt verder vastgesteld dat de naam van uw oom, M. A. (...) (gehoor CGVS, p. 11), geen deel uitmaakt van de lijst van zeventien personen, waar tegenover door de Servische aanklager voor oorlogsmisdaden gevraagd was een aantal onderzoeksdaden te stellen, waarvan er op 26 december 2008 tien gearresteerd werden. Het komt dan ook weinig aannemelijk over dat de Servische rijkswacht in het kader van deze actie zou pogen uw oom thuis te komen arresteren.

Het feit dat u een arrestatiebevel kreeg twee jaar na de huiszoeking en dus twee jaar na het voorval waarvoor u op heterdaad betrapt zou zijn geweest is erg ongeloofwaardig. Volgens uw verklaringen zou u na de huiszoeking op 28 december 2008 niets meer van de rijkswacht gehoord hebben tot het moment waarop u het arrestatiebevel ontving op 5 november 2010 (gehoor CGVS p. 10 en 8)). Het is erg ongeloofwaardig dat u twee jaar lang niets van de rijkswacht zou horen en dat u dan, pas twee jaar na de feiten, een arrestatiebevel en een veroordeling zou ontvangen. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u meerderjarig werd in 2010 en dat u daarom pas toen het arrestatiebevel kreeg toegestuurd. U bent geboren op 2 december 1991, dus u werd meerderjarig op 2 december 2009. Dat betekent dat uw verklaring voor het laatsttijdig ontvangen van deze documenten in november van 2010 niet afdoende is. Er ging nog bijna een jaar voorbij tussen het moment waarop u meerderjarig werd en het moment waarop u de documenten ontving.

Verder dient te worden gesteld dat de ernst van de door u aangehaalde vrees ondermijnd wordt door een aantal door u gestelde daden. Vooreerst verbleef u voor uw komst naar België twee weken in Oostenrijk zonder daar een asielaanvraag te doen. Dit is niet conform met de door u aangehaalde vrees, indien u een ernstige vrees voor vervolging zou hebben in Servië, zou van u verwacht mogen worden dat u een asielaanvraag doet in het eerste veilige land waar u zich bevindt.

Voorts vroeg u een internationaal paspoort aan, dat uitgereikt werd op 3 juni 2010. Hoewel u uw vader dit voor u liet afhalen is het erg vreemd dat wanneer u de Servische autoriteiten vreesde (gehoor CGVS p. 6-7), u toch een internationaal paspoort aanvroeg.

Gezien de bovenstaande vaststellingen moet worden geconcludeerd dat u de essentiële feiten die aan de basis van uw vrees voor vervolging of van het risico op ernstige schade liggen niet aannemelijk heeft gemaakt. Deze feiten kunnen aldus niet de basis vormen voor een analyse in het licht van de vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten, uw identiteitskaart, uitgereikt op 3 december 2008 en uw paspoort, uitgereikt op 3 juni 2010, bevatten louter identiteitsgegevens die niet in twijfel worden getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat als een eerste middel beschouwd kan worden, beroept verzoekende partij zich op de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, in het bijzonder van artikel 3. Voorts roept zij de schending in van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel en van de artikelen 8 en 14 EVRM.

Daarnaast beroept zij zich in een tweede en derde middel op de schending van respectievelijk artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. De Raad merkt vooreerst op dat luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en

middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “*middel*” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden rechtsbeginsel en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Vermits verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing de artikelen 8 en 14 EVRM zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Vervolgens wijst de Raad erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij ter staving van haar vrees voor de Servische autoriteiten een arrestatiebevel van 3 november 2010 bijbrengt en een document van dezelfde datum, getiteld certificaat, waarin de redenen voor haar arrestatie worden omschreven (administratief dossier, stuk 17, deel 3 en 4).

In verband met het arrestatiebevel motiveerde verwerende partij als volgt: *“Het door u voorgelegd document waarvan u verklaarde dat het een arrestatiebevel is, bevat om te beginnen een aantal ernstige vormfouten. Dit document werd ondertekend met een onleesbare handtekening, waar nergens melding gemaakt wordt van de naam van de persoon noch van de hoedanigheid van de persoon die dit document ondertekende. Er kan nochtans worden verwacht dat een arrestatiebevel om de nodige autoriteit te hebben de functie van de ondertekenaar ervan moet bevatten. Het document bevat ook geen enkele verwijzing naar de specifieke dienst die het aanhoudingsbevel uitvaardigde. Het document bevat verder elf taalfouten in één alinea zoals verkeerde uitgangen, verkeerd gebruik van de werkwoordstijd, fout gebruik van enkelvoud en meervoud en verkeerd gebruik van een voorzetsel. Er kan van het ministerie van binnenlandse zaken in Belgrado verwacht worden dat ze een document afleveren zonder talrijke taalfouten. Wat betreft de inhoud van het document dient opgemerkt te worden dat in dit document staat dat de mensen van de Gnjilangroep gearresteerd zijn op 28 december 2008, terwijl uit de informatie van het CGVS blijkt dat dit in werkelijkheid op 26 december 2008 plaatsvond.”*

De Raad constateert dat verzoekende partij in haar verzoekschrift enkele aspecten van het arrestatiebevel in de verf zet zoals de aanwezigheid van de datum, de hoofding van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en verscheidene stempels, doch hiermee voorbij gaat aan de door verwerende partij vastgestelde flagrante tekortkomingen op andere punten. Zo wordt het ontbreken van enige vorm van identificatie van de ondertekenaar en zelfs de specifieke dienst geheel ongemoeid gelaten door verzoekende partij. Zij benadrukt enkel dat het arrestatiebevel een origineel document betreft en verwijt verwerende partij zich blind te staren op taalfouten, zonder zich uit te spreken over *“de inhoudelijke bewoordingen op zich”*. De Raad is echter van oordeel dat het bestaan van elf taalfouten (administratief dossier, stuk 17, annex bij deel 3 en 4), gecombineerd met de niet vermelding van de naam en de hoedanigheid van de ondertekenende persoon en het ontbreken van enige precisering betreffende de bevoegde dienst ter zake, de waarachtigheid van het document op fundamentele wijze ondergraaft. Immers, van een overheidsorgaan kan redelijkerwijs worden verwacht dat de officiële documenten die zij aflevert taalkundig correct worden opgesteld, zonder behept te zijn met talloze flagrante onregelmatigheden zoals onjuiste werkwoordsvervoegingen en spellingsfouten en de niet vermelding van de exacte dienst en de persoon die dit bevel uitvaardigde.

Betreffende de verwijzing naar de grootschalige arrestaties van de *“groupe de Gnjilan”* op 28 december 2008 stelt de Raad voorts vast dat verzoekende partij desbetreffende informatie uit het administratief dossier als *“objectieve informatie”* beschouwt, doch zonder enige verklaring te bieden waarom het door haar bijgebrachte arrestatiebevel dan gewag maakt van 28 december 2008 en niet 26 december 2008, zoals wordt vermeld in de door verwerende partij vergaarde informatiebundel (administratief dossier, stuk 18, landeninformatie, *“Subject Related Briefing”* over Servië, getiteld *“Situatie van Albanezen in de Presevo-valle”*).

Uit de vaststelling dat verzoekende partij zich geen enkele moeite getroost om de inhoudelijke en evenmin de vormelijke onjuistheden aan te vechten, maar zich beperkt tot het schetsen van het woelige karakter van de aanhoudingen in december 2008 en het onderstrepen van enkele correcte vormvereisten van het arrestatiebevel dat tegen haar werd uitgevaardigd – overigens ten onrechte verwijtend dat dit door haar bijgebrachte stavingsstuk niet zou zijn vertaald (administratief dossier, stuk 17, annex bij deel 3 en 4) – oordeelt de Raad, voormelde niet weerlegde motieven van verwerende partij tot de zijne makend, dat dit arrestatiebevel een vals stuk betreft.

Vervolgens constateert de Raad dat in verband met het tweede bijgebrachte document als volgt werd geargumenteed: *“In het andere door u neergelegde document, waarvan u verklaarde dat het over de redenen van uw arrestatie handelt, ontbreekt allereerst een letter in de titel van het document. Verder is het opmerkelijk dat manueel enkele wetsartikelen toegevoegd zijn aan het document, waar geen ruimte voorzien is en het niet toegelaten is om zaken toe te voegen. Voorts staat het vervolg van de wetsartikelen vermeld waar eigenlijk ingevuld dient te worden voor wie het attest bestemd is. De vermelde wetsartikelen uit de Strafwet van de Servische Republiek (KZRS) waarnaar wordt verwezen bevatten, zoals blijkt uit de aan uw dossier toegevoegde informatie, bovendien slechts één enkele alinea terwijl in het certificaat naar minstens twee alinea’s bij elk van de artikelen wordt verwezen. Van een officieel document van de rechtbank mag worden verwacht dat de gedrukte titel correct is, dat het correct is ingevuld en dat de verwijzingen naar de wet correct zijn. In dit geval komen al deze fouten tegelijkertijd voor in het korte document.”*

Verzoekende partij kan zich evenwel niet verzoenen met deze motivering, nu zij niet inziet waarom het vreemd zou zijn dat er manueel een aantal artikelen werd toegevoegd aan dit document. De motivering is daarenboven niet pertinent nu er wel degelijk plaats werd voorzien om toevoegingen te doen en verwerende partij geen moeite deed om dit stuk met gelijkaardige documenten te vergelijken teneinde na te gaan of de wettelijke bepalingen steeds op die plaats staan. Overigens vraagt verzoekende partij zich af waarom deze wettelijke bepalingen getypt zouden moeten zijn.

De Raad stelt echter vooreerst vast dat verzoekende partij opnieuw het bestaan van een taalfout (administratief dossier, stuk 17, annex bij deel 3 en 4), zowaar in de titel van voorliggend document, geheel ongemoeid laat. Waar zij betoogt dat er niets vreemd is aan de toevoeging van twee wetsartikelen nu daarvoor ruimte zou zijn voorzien, wijst de Raad erop dat zij met dergelijk verweer voorbij gaat aan de bijkomende en cruciale vaststellingen dat deze wetsartikelen worden vermeld op de plaats waar dient te worden ingevuld voor wie dit attest bestemd is en dat deze manuele toevoeging verwijst naar zowel de eerste als de tweede alinea van twee wetsartikelen die elk slechts uit één alinea bestaan (administratief dossier, stuk 18, deel 2). Daargelaten de vraag waar de verwijzing naar een rechtsbron precies dient te worden vermeld, is het volstrekt onaannemelijk dat een officiële instantie documenten zou uitvaardigen waarin wordt gerefereerd aan niet-bestaande paragrafen van de Servische Strafwet ter uiteenzetting van de reden van de arrestatie. Wederom oordeelt de Raad dat, op grond van voormelde niet weerlegde motieven van verwerende partij die de Raad tot de zijne maakt, onderhavig stuk als vals dient te worden beschouwd.

De misleiding, die de voorlegging van een vals stuk beoogt, moet worden aangerekend aan degene die er gebruik van maakt en ten bate van wie het wordt voorgelegd. De voorlegging van dergelijke valse documenten volstaat om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij. Indien het relaas ongeloofwaardig is, moet niet worden getoetst aan het bepaalde in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (RvS 26 september 2008, nr. 186.528; RvS 18 juni 2004, nr. 132.690). In hoofde van verzoekende partij kan dan ook geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking worden genomen.

2.2.4. Uit wat vooraf gaat blijkt dat aan het asielrelaas, waarop verzoekende partij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont op generlei wijze aan dat er heden in Servië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Betreffende de schending van het proportionaliteitsbeginsel nu "*het belang van de Staat bij de maatregel nihil is en dat integendeel de schade die aan verzoeker zou berokkend worden enorm is*", wijst de Raad erop dat dit beginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de Raad in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid.

2.2.6. Om voormelde redenen kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT